

[A. M. Hansen.]

Da maa vi bære i Flok, og da maa Tjenestemændene ogsaa være rede til at tage deres Part af Savnet. Men naar det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen paa sit Partis Vegne siger: Det Lovforslag her vil vi ikke være med til, er det, som om det ærede Medlem vil sige til Tjenestemændene: I skal gaa foran, naar vi skal nedad! Det forekommer mig, at det er ikke ret og billigt, naar Tjenestemændene dog maa komme bagefter med deres Lønregulering — det siger sig selv, at naar Lønreguleringen kommer et Aar efter, maa den komme bagefter Prisstigningerne —, da ogsaa at kræve af dem, at de skal være de første, der skal nedad.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen talte om de store Skatter. Ja, der skal udskrives store Skatter i Tider som dem, vi lever i, men det er dog ikke rigtigt at foreholde Tjenestemændene dette, thi de maa ogsaa betale deres Part af de store Skatter, baade direkte og indirekte, og Tjenestemændene har jo *det* i Forhold til saa mange erhvervsdrivende, at for deres Vedkommende kan den skattepligtige Indtægt beregnes med den mest minutøse Nøjagtighed, hvad der kan være vanskeligt for erhvervsdrivendes og andres Vedkommende. Saa det at pege paa, at store Skatter skal betales, og ligesom vende det mod Tjenestemændene, synes jeg ikke er rigtigt af det ærede Medlem, naar han vil øve Ret og Billighed over for Tjenestemændene. Det er rigtigt, at hvis Forholdene bliver saadan, at Danmarks økonomiske og finansielle Forhold forringes, ja, da vil vi maaske ikke kunne faa Raad til at opretholde den Lønstandard, vi har; da vil der maaske blive mange andre Ting, der maa gives Afkald paa, men da maa det være saaledes, som jeg sagde, at vi maa bære i Flok og følges i Flok.

Derfor vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Vi erklærer os rede til at medvirke til dets Gennemførelse.

Valdemar Thomsen: Til Indledning vil jeg gøre opmærksom paa, at det, man navnlig fra Regeringspartiernes Side hænger sig i, er det saakaldte store Interval, det Interval, der er mellem Udgiftstallene: 2 427 og 2 842. Heroverfor vil jeg sige, at Reguleringstillægget i 1931 blev fastsat saaledes, at Maksimum af Løntillægget indtil Udgiftstallet 2 842 var naaet, højst maatte udgøre fra 528 til 876. Ved at studere Forhistorien kommer man til det Resultat, at denne Be-

stemmelse kun kan være indsat af Hensyn til Tjenestemændene; ellers er der overhovedet ingen Mening i, at Skalaen er indrettet saadan, at dette Maksimum allerede naas ved et Udgiftstal paa 2 710. Derfor er det, forekommer det mig, dristigt, naar man har benyttet dette Hensyn, der er vist Tjenestemændene, som Motivering — og det er det, man gør — for yderligere Lønkrav. Hvis en privat Arbejdsgiver i en Kontrakt med sine Funktionærer viste et lignende Hensyn, altsaa ydede fuldt Tillæg paa et tidligere Tidspunkt end rimeligt, og de paagældende derefter, som nu Tjenestemændenes Organisationer, kom til ham i den Hensigt at benytte hans udviste Imødekommenhed til yderligere Afpresning, saa vilde der ikke være stort at sige til, om Arbejdsgiveren i Stedet for at vise ny Eftergivenhed omgaaende og bestemt afviste de paagældende.

Det glæder mig, at Partiet Venstre i Mødsætning til de foregaaende Aar ikke i Aar er sindet at stemme for dette midlertidige Løntillæg til Tjenestemændene. Hvad de Konservatives Stilling angaar, kunde der være Grund til at erindre om, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller for ganske kort Tid siden — under Forhandlingerne i Gaar var han for øvrigt inde paa det samme — gik ud fra, at det vilde være ødelæggende at regulere Lønninger som hidtil, og at han derfor foreslog, at der maatte udfindes et Krigspristol — jeg tror, det var saadan, det ærede Medlem kaldte det — som Grundlag for fremtidige Reguleringer. Naar man nu ved, at der for den samme Mængde Varer udefra skal betales 700 Mill. Kr. eller ca. 40 pCt. mere end tidligere, er det klart, at Pristallet under den nuværende Vareknaphed simpelt hen ikke kan gælde som Beregning for Løntillæg m. v. Og nu ser man det Særsyn, at det ærede Medlem Hr. Bouet som de Konservatives officielle Ordfører giver Tilslutning til et Forslag, der, efter at der fuldt ud er givet Løntillæg efter det Pristal, som altsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mener er fuldkommen urimeligt at anvende, nu ekstra sikrer dem, som er bedst stillede i Samfundet, Tjenestemændene, et Løntillæg. Ja, forstaa det, hvem der kan!

Ved her at høre paa tre af de store Partiers Ordførere faar man nærmest det Indtryk, at det, vi her behandler, er et uskyldigt Lovforslag, som det ikke er værd at ofre mange Ord paa — der er i hvert Fald ikke ofret ret mange Ord paa det ved denne første Behandling.

Jeg vil straks sige, at jeg deler ikke